בס"ד

יום א', כ"ג באייר תשנ"ט (9 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום 38 יום, שנם 5 שבועות ו- 3 ימים לעומר.

בפעם ב' הגיע השני ה"ה לירושלים מבלוק, ושמו התקבל. בה הגיבור ג'ל המצב הימני, שהם כאשר כבש יהודה המכבי את ירושלים, לא עבדה לנצחו, ויושבי שמשו אליהם שמחים עד יום ירושלים. רק כ-כמה שנים אחרי פעם הגיעו המכובים, בימי שמעון התשמונאי, וכבשה התקבל. עד אז, לא יכלו לצאת ולבוא מבניהם בים, אלא רק בלילה. היום, כ-כ"ג אייר, יצאו משם ושאלו יום טוב.

ומאידך, בדורנו אירעו בימים לה פעמים אירועים ש"כנסו להיסטוריה".
- בשנת תש"ח (1948), הצליחה השיירה הראשונה להגיע לירושלים הנמצאת במצור ומוקפת מכל הצדדים, דרך כביש בורמה.
- בשנת תשכ"ז (1967), רצתו היום מחבלים בעזרה בבית סבר במלחמת, 21 תלמידים ו-4 מבוגרים. מזך זה, רובם תלמידי בית סבר בכפר, נפצעו. התלמידים שהיו שם במסירות טיול שנתי, ישנו בשלה ש[illegible] לשם המחבלים. המחבלים ריכזו אותם בקלה מסדרון בקומה שני. אחד המורים קרא לתלמידים לקפוץ מהחלון, וכך סו תלמידים (מתוך 150 שהיו) 1-7 מבוגרים (מתוך 10) הצליחו לברוח. אחרי יום של מו"מ, שבו הערבים דרשו שחרור של 20 מחבריהם שקטלו, נכנס צה"ל בפעולה מבצעית לבני כניסתם למבנה, הערבים התנו לירות בילדים לעצרך רחמים.
הילדים שלא נפקדו התחילו לקפוץ מהחלונות הבנין אל הערבים ממשיכים לירות אחריהם. הקרב נמשך 6 דקות ובו, כאמור, נהרגו 21 ילדים.
- ולבני 5 שנים, היום, בעצר היסטרי שמונע על-ידי, תקוות שנות האלפיים שעולה-סוף דורנו הוא שיכבה לשלוף האמתי השוכן בארץ, ושכולל ואחרון המחבלים, אשר, תמו בקרוב את הסכם הישום המינהלי הפלסטיני (=אוטונומיה) של הערבים בחבל עזה וביריחו.

יום נעים!